

mig lidt nøiere, vil indrømme, at jeg pleier at give ren Bæst. Man kan bebrejde mig mange Ting, men en Ting tror jeg, at man maa indrømme mig, og det er, at jeg ikke er bange for at sige, hvad jeg mener. Det blev sagt i Landsthiinget, at denne Bevilling skulde gives under Forsudsætning af, at man kunde opføre Noget i Løbet af Aaret, som, hvad enten Kjøbenhavn blev befæstet senere eller ikke, kunde gavne vor militære Stilling, naar man skulde forsvare Kjøbenhavn, idet man gif ud fra, at Kjøbenhavn maatte vi absolut holde. Man blev enig om nogle Benge til Overvømmelse af Lyngby Enge og nogle dertil hørende Stillinger. Grunden, hvorfor man vilde dette — det er ogsaa Noget, som er blevet fundet underligt — det var den, at paa denne Fløi af Stillingen tilbyder Naturen selv de bedste Hjelpekilder. Man kunde faae den bedst dækkede Stilling for de færreste Benge. Man kunde der for 1,285,000 Kroner faae det Arbejde udført, som i væsentlig Grad vilde dække hele den nordre Front, fordi man der har de høitliggende Søer, hvorfra man forholdsvis let kan faae ledet Vandet ned, og saa den store Dyrehave foran. Man har de to Ting, Overvømmelse og den store Skov, som give en udmærket Dækning paa den Fløi. Enhver vil nu let kunne forstaa, — og det er jeg overbevist om, at f. Ex. ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgtreds (Kjær) der jo selv er en gammel Soldat, vil kunne forstaa — at, naar man stiller sig op ved Kjøbenhavn og har en enkelt Front, der saa stærkt forsvares sig selv, at man kun behøver at opstille saa Soldater til dens Forsvar, forslaar den anden Del af Tropperne bedre, og hvad enten det saa er en permanent Befæstning, vi ere begyndte paa, fuldstændige Forter, eller ei, er forsaavidt ligegyldigt. Det var et permanent Anlæg til Støtte for den Feltbefæstning, som vi havde været nødt til at opfaae, hvis Krigen var kommen. Ut en saadan Befæstning af en Del af Linien kan hjælpe paa de øvrige Deles Forsvar, det vil Enhver let kunne forstaa. Vi kunne tage et ganske simpelt Exempel. Hvis man har en Bondegaard, vil jeg sige, som bestaar af 4 Vænger med 4 Nabninger mellem Vængerne, og Gieren kommer i Ufred med sine Naboer — vi kunne jo tænke os, at Gaarden ligger i Amerika et Sted mod Vest, og var udsat for Overfald fra Indianernes Side — og Bonden har 20 Mand at raade over, altsaa 5 til hver Nabning, saa er det temmelig lidt, og han vil da søge f. Ex. at faae den ene Nabning dækket ved Grundmur, saa at han der kun behøver at sætte 2 Mand til For-

svaret, saa har han 18 Mand til de andre Nabninger, det vil sige 6 til hver, og faar han to af Nabningerne lukkede ved Murværk og anvender 4 Mand til dette Forsvar, har han 16 tilbage, det er 8 Mand til hvert af de aabne Rum og saa fremdeles. Jo større en Strækning af sin Front man kan faae dækket paa en saadan Maade, at den kan forsvares med et ringe Antal Tropper, jo flere vil der blive disponible til Forsvaret af den øvrige Strækning. Jeg tror ikke, at man vil kunne paastaa, at den politiske Situation i Europa hurtig blev bedre, Forholdene vare omtrent de samme det næste Aar udadtil, og indadtil vare de heller ikke forandrede. De Herrer vilde ikke forhandle. Saa gif man et Skridt videre og tog Nordvestfronten med for en forholdsvis ringe Sum, omtrent 1,200,000 Kr. Saaledes har det udviklet sig, og det forekommer mig, at de Herrer meget let maa kunne forstaa, hvorledes det er gaaet til. Naar man bebrejder mig, at jeg har været saa egenmægtig ved at gjøre dette, vil jeg blot sige, at Modsetningen til dette jo vilde have været, at man den 31te Marts 1885 havde bevilget 3 Milioner, var blevet enig med Landsthiinget, intet Provisorium havde faaet, og det næste Efteraar ligeledes havde søgt at blive enig med Landsthiinget, og havde der saa staaet paa Finantsloven Befæstningen, var den blevet udført, og havde den ikke staaet der, var den ikke blevet udført. Det er jo muligt, at man ved Forhandling med Landsthiinget havde faaet dette til at opgive Befæstningen, og saa var der ikke sket Noget. Men de Herrer se altsaa, at det, der førte os ind paa Konflikt, var, at De ikke gjorde, hvad De kunde for at blive enig med Landsthiinget. Det er Grunden. Naar derfor det ærede Medlem paa hele Oppositionens Vegne bebrejder mig, at jeg har handlet egenmægtig ved at komme ind paa disse Ting, kan jeg ikke svare Andet end hvad der staaar hos den gamle franske Klassiker: Tu l'as voulu, George Dandin. Det ærede Medlem gif for Hesten noget videre, idet han sagde, at jeg havde villet handle ikke alene imod Folkethinget, men ogsaa imod Landsthiinget, og han citerede en Udtalelse af mig fra i Fjor, hvor jeg i Landsthiinget skulde have antydnet, at jeg ikke engang brød mig om Landsthiinget; selv om Folkethinget og Landsthiinget bleve enige, vilde jeg dog gjøre, hvad jeg vilde med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning. Det er en fuldstændig Misforstaaelse, og jeg kan her som ved flere Leiligheder ikke andet end undre mig over, at det ærede Medlem virkelig vil sige noget Saadant. Han tom med et Citat, hvori jeg skulde have sagt,